

“Mert az Úr, a ti Istenetek...igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynek; szereti a jövevényt, adván néki kenyeret és ruházatot. Szeressétek azért a jövevényt; mert ti is jövevények voltatok Egyiptom földén.”

5 Mózes 10:17-19

Kedves Canopy of Prayer Olvasók Európa-szerte!

A Szentírás világosan beszél Isten népének kötelességéről a szükségben levők, gyengék, kiszolgáltatottak és jövevények felé. Jézus azt mondta, “A szegények mindenkor veletek lesznek”. Mindig lesznek körülöttünk olyanok, akik jószóval és tettekkel is igénylik a figyelmünket és törődésünket. Ez jellemezte Isten szövetséges népét az Ószövetségben, és Isten újszövetségi népét is olyan korokban, amikor az emberi élet fabatkát sem ért. John Wesley ezt az ‘irgalom munkái’ közé sorolta, mint amely a nagy parancsokat második felének a betöltése: “Szeresd felebarátodat, mint önmagadat”. Ebben a cikkben szeretném a figyelmeteket e parancsokat mai lehetséges betöltésére irányítani. A “közöttetek lakó idegenek” ma utalhat a háború elől hozzátok menekülő ukrán menekültekre is. Miközben olvassátok ezt a cikket, kérlek, gondoljátok át, hogyan tudnátok gyakorlati segítséget is adni nekik, amellet, hogy imádkoztok értük.

Oroszország 2022. február 24-én Ukrajna ellen indított teljes körű inváziója óta óriási társadalmi és szociális kihívás nehezedik Európára. A háború 5,7 millió embert kényszerített országa elhagyására. Ez Ukrajna teljes népességének 11%-a. További milliók költöztek el az ország biztonságosabb régióiba. A hazájukat elhagyók minősülnek menekültnek. Rájuk vonatkozik a Temporary Protection Directive (TPD, magyarul: Átmeneti Védelmi Direktíva), amelyet az összes EU tagállam és EFTA ország fogadott el 2022. március 4-én. Ez átmeneti jogokat biztosít az ukrán menekültnek a lakhatásra, egészségügyi ellátásra, munkavállalásra és tanulásra minden EU tagállamban. Azok, akik nem lépnek át nemzetközi határt, belső menekült személyeknek számítanak. A menekültekkel ellentétben rájuk nem terjed ki a nemzetközi jogi védelem. Az országból menekülő túlnyomó többsége Európán belül telepedett le, közülük körülbelül 1,4 millióan 18 év alattiak voltak a távozásuk idején. Legtöbb esetben a menekültek be tudtak illeszkedni a befogadó társadalmakba, különösen mivel a legtöbb országban már léteztek ukrán közösségek. A legnagyobb ukrán menekültközösségek Németországban (1,2 millió) és Lengyelországban (1 millió) találhatóak. Csehország és az Egyesült Királyság is több százezer menekültet fogadott be. A népességéhez viszonyítva Csehország fogadta be a legtöbb menekültet.

INTERJÚ EGY FIATAL UKRÁN MENEKÜLTTEL

Egy nyugat-magyarországi városban, Győrben a Duna parton ülünk egy padon és beszélgetünk Maksym K.-val. Ebben az idilli környezetben szinte hihetetlennek és nagyon távolinak tűnik mindaz, amit Maksym mesél családjáról Ukrajnából való elmeneküléséről. Maksym egy 21 éves egyetemista, a győri egyetem hallgatója. Maksym ukrán. Egy a sok millió ukrán menekült közül. A háború előtt egy kelet-ukrajnai kisvárosban élt szüleivel, öccsével és nagyszüleivel normális körülmények között közel az orosz határhoz.

Szia, Maksym, kérlek, mondd el az olvasóinknak, mikor és miért döntöttetek úgy, hogy elhagyjátok Ukrajnát! Heteken át hallottuk a nyugtalanító híreket az orosz csapatok felsorakozásáról az ukrán határ mentén. Én őszintén szólva nem gondoltam, hogy lerohanják a hazámat, de az akkor 14 éves öcsém valahogy megérezte, és figyelmeztetett minket a veszélyre. Az invázió első néhány hetében az orosz propagandán kívül semmilyen információ nem jutott el hozzánk. Mindenhol azt hallottuk, hogy az oroszok most ezt a várost foglalták el, most pedig amatt, és hogy hamarosan az egész országot megszállják. Később már a Telegram csatornán keresztül valós híreket tudtunk olvasni. Mi az orosz határról nem messze laktunk. Amikor az oroszok ostromolták a szomszédos várost, éjszakánként nem tudtunk aludni, mivel annyira mozgott a föld. Ekkor döntött úgy a család, hogy elmenekülünk. Két nehéz választás között kellett döntenünk: menni vagy maradni. Mindkettő kockázatosnak tűnt. Végül úgy döntöttünk, hogy édesapánk a nagyszüleinkkel otthon marad, mi pedig édesanyánkkal nekivágunk, és megkíséreljük az átjutást Magyarországra. Amikor megérkeztünk a záhonyi határra, szeretettel és törődéssel fogadtak minket. Emlékszem egy fiatalemberre, aki csak magyarul beszélt, egy olyan nyelven, amit akkor hallottunk először. Az ő kedvessége és elfogadása mély nyomot hagyott bennünk abban a nehéz helyzetünkben. A magyar állam ingyen vasúti jegyet biztosított, hogy eljussunk Budapestre. Budapesten elhelyeztek minket egy menekültközpontba, majd néhány nap múlva továbbvittek minket, ide, Győrbe.

Hogyan élted meg, hogy egycsapásra “menekült” lettél? Számomra fontos felismerés volt, hogy nem szégyen segítségre szorulni és segítséget elfogadni. Ma nekem van szükségem segítségre; holnap lehet, hogy éppen az szorul rá, aki most nekem segít. Másrészt én még nagyon fiatal vagyok, és gyorsan tudok alkalmazkodni a megváltozott helyzethez. Például nem beszéltem semmilyen idegen nyelvet, de meg kellett tanulnom itt angolul ahhoz, hogy boldoguljak. Sajnos a magyar nyelvet nagyon nehéznek találom.

Tehát, megérkeztetek Győrbe. Mi következett ezután? Egy magyar karitatív szervezet felajánlott nekünk egy lakást és havi támogatást. Kapcsolatba kerültünk a helyi evangélikus gyülekezettel, akik segítettek beiratkozni egy angol nyelvtanfolyamra, hogy jelentkezni tudjak az egyetemre. Nagyon sok hálával tartozunk a magyar Migration Aid-nek, a Máltai Szeretetszolgálatnak és a Győri Evangélikus Egyházközségnek, és sok-sok személynek, akik segítettek nekünk ebben a nehéz időszakban.

Tudsz valamit arról, mi történt a barátaiddal és osztálytársaiddal? Igen, sikerült felvennem a kapcsolatot a három legjobb barátommal. Egyikük Bulgáriában, másikuk Németországban, a harmadik pedig Lengyelországban van. Sok más ismerősről is tudok, akik elmenekültek Ukrajnából, és olyanokról is, akik otthon maradtak. Hála Istennek, édesapám és nagyszüleim biztonságban vannak.

Végül, mik a terveid? Szeretnél visszatérni a háború végeztével az országodba? Igen, mindenképpen szeretnék hazatérni a szülőföldemre. Szeretném látni a rokonaimat, és remélem, hogy újra egyesül a családom. Arra is gondolok, hogy Ukrajnát a háború után újjá kell építeni, és logisztikai mérnök végzettséggel ebben nekem is lehet feladatom. Nagy hála van a szívembe efelé az ország felé, mert befogadott, de Ukrajna az én igazi otthonom.

Köszönöm szépen, Maksym, hogy megosztottad a Canopy of Prayer olvasóival a történetedet! Isten áldását kérjük a tanulmányaidra, és folyamatosan imádkozunk békéért az országodban.

- Imatémák: Mindenekelőtt, imádkozunk azokért a milliókért, akik kénytelenek voltak elmenekülni hazájukból, és menekülteként egy idegen országban élnek, hogy emberhez méltó körülmények között tudjanak élni, és ne szűkölködjének semmiben. Valamint imádkozunk azokért a milliókért is, akik az országon belül vándoroltak el biztonságosabb régiókba, például Kárpátaljára.
- Imádkozunk a segélymunkásokért, akik a fogadó országokban és Ukrajnán belül nyújtanak segítséget nekik, hogy elkerüljék a kiégetést, és nemes szolgálatukat örömmel végezzék.
- Imádkozunk a világ vezetőiért, hogy felelősségüket komolyan véve járjanak közben a háborúzó felek között, hogy el tudják érni az igazságos békét.
- Nyugtalanító hírek érkeznek egy menekült ukrán asszonyok közötti trendről: miközben férjeik Ukrajnában maradtak, és sokan a fronton harcolnak, sok feleség az befogadó országban kapcsolatba kerül férfiakkal, és a jobb anyagi lehetőségek reményében elválnak a férjüktől, hogy új családot alapítsanak. Imádkozunk azért, hogy felelősen viselkedjenek a férjük, a családjuk és az országuk felé, és térjenek vissza otthonaikba a háború végeztével.

Nyomd meg a gombot, és látogass el a facebook oldalunkra, hogy értesülj a legújabb imakérésekről!

TÁMOGATNI: Hebron Europe e.V.,
IBAN DE53 6129 0120 0488 0210 06
BIC GENODES1NUE
A név és a cím megadásával Köszönjük!

Támogatás